

Cenjeni gospod Doropoljski!

Ne morem Vam popisati, kako vesenje je za nas, ko dospe med nas »Zvonček«.

Sem že prejel sedem številčk »Zvončka«, vse so prav zanimive in tudi zabavne.

Najbolj me zanimajo čarovnije mladega črnošolca, Marsikatero sem že dosegel napraviti.

Jaz sem učenec Slovenskega tečaja v São Paulu, katerega obiskuje 26 otrok.

Zdaj sem pričel zbirati znamke vsega sveta, imam jih že precej, vseno bi Vas prosil, če bi Vam bilo mogoče poslati mi še katero zanimivo.

Zdaj se Vam pa prav lepo zahvaljujem in pozdravljam Vas in vse slovenske tovariše v domovini.

Radenko Gorkič,

Rua Alves Guimarães, nro 526
São Paulo, Brazilija.

Dragi gospod Doropoljski,

ravno danes sem prejela Vaš težko pričakovani »Zvonček«. Zelo me veseli, da bom spoznala toliko bratcev in sestic od tujih krajev, posebno pa, da bom z veseljem čitala »Zvonček«, v katerem je toliko lepega. Da ne bom pozabila jezika, ki sta me ga naučila očka in mamica. Upam, da me tudi prihodnje leto ne boste pozabili.

Vas pozdravljata Vaša vdana učenka

Maria Pregelj in njen mali
bratec Ivo, Zolla (Italia).

★

Vsem svojim dragim Zvončkarjem doma in po svetu želim srečno, zdravo leto 1939. in mnogo uspehov v šoli!

Gospod Doropoljski

IZ MLADIH PERES

Palček

Nekoč je živel palček, ki je bil silo radoveden. Vsak dan je iskal v gozdu vhod v pekel. Nekega dne pride do neke votline in začudeno obstoji, nato pa pogumno vstopi. Osupel zagleda velika vrata. Ko jim pride blizu, mu postane zelo vroče. Zakaj skozi lino v vratih gleda — parkelj. Palček se prestraši. Ko se malo ojunaci, reče: »Odprite!« Vrata se odpro in iz njih

se usuje polno parkeljnov, ki brž zgrabijo palčka in ga odneso k peklenskem carju Luciferju. Ta pa pravi: »Skuhali ga bomo!« Vsi so ga prijeli in ga nesli v velik peklenški kotel. Tako je bil palček kaznovan za svojo preveliko radovednost.

Luka Pintar

Novoletno voščilo

Srečno, mirno naj bo leto trideset deveto, vsi bodimo zdravih lic, v šoli zvrhano rešeto naberimo si petice!

Nada Gradnikova